

[Kaj Hansen.]

derfor nødvendigt, at boligsikringens satser bliver justeret nu, og for at undgå tilsvarende uholdbare love kunne regeringen foreslå at pristalsregulere satserne.

Boligminister *Johan Philipsens* svar (14. august 1974):

Der spørges under henvisning til bemærkningerne til forslag af 15. marts 1974 til lov om ændring af lov om boligsikring, om jeg vil justere boligsikringens satser og eventuelt foreslå, at de bliver pristalsreguleret.

Om en kommende justering af satserne kan jeg oplyse, at der ved forslaget 2. behandling i folketinget blev indføjet et ændringsforslag, hvorefter boligsikringsloven skal optages til revision i folketingsåret 1974-75. Ændringsforslaget er begrundet dels i den for tiden herskende kraftige prisudvikling, dels i de verserende lovforslag om ændringer i skattelovgivning.

Denne forpligtelse til at harmonisere boligsikringsloven efter udviklingen vil jeg selvsagt opfylde.

Vedrørende pristalsregulering er det min opfattelse, som jeg også gav udtryk for ved fremsættelsen af boligsikringsloven den 15. marts 1974, at jeg hellere vil søge lovændringer gennemført, som pris- og indkomst-udviklingen gør påkrævede, end gennemføre en automatisk regulering.

Der bliver derved bedre mulighed for at afstemme ordningen efter udviklingen på en rimelig måde. Et af vore problemer i de offentlige udgifter er jo, at en række af dem i sig indebærer automatiske reguleringsmuligheder, som gør det vanskeligt at styre udgifterne i det omfang, der er behov herfor.

I begrundelsen for spørgsmålet er det anført, at man på grund af inflationen forventer en nedsættelse af boligsikringsydelsen pr. 1. oktober på helt op mod 40 pct. for mange familier.

Denne oplysning, der hidrører fra dagspressens behandling af et materiale fra Ålborg om udvikling i kommunens boligsikringsudgifter, beror på en misforståelse. Man kan ikke fastsætte vejledende gennemsnit for, hvorledes husstandens boligsikringsydelse vil skulle ændres pr. 1. oktober 1974, idet den enkelte lejers fremtidige boligsikringsydelse afhænger af forholdet mellem hans husleje og hans indkomst.

Det nævnte materiale behandles i øjeblikket af boligministeriet med henblik på besvarelse af et spørgsmål herom fra folketingets boligudvalg. Jeg vil derfor ikke på indværende tidspunkt gå ind i en nærmere redegørelse herfor.

Af *Aage Frandsen* (SF) til arbejdsministeren (7. august 1974):

„Med hvilken begrundelse er arbejdsministeriet gået imod, at der fra 1. september starter en arbejdsmiljøuddannelse på Roskilde universitetscenter?“

(Spm. nr. 359).

Begrundelse.

Det fremgår af dagspressen, at arbejdsministeriets repræsentant sammen med repræsentanten fra arbejdsgiverforeningen som et mindretal i udvalget til forberedelse af blandt andet en arbejdsmiljøuddannelse er gået imod, at denne uddannelse starter på RUC den 1. september i år. Det forekommer meget overraskende, at arbejdsministeriet i denne sag kan indtage det standpunkt — som arbejdsgiverforeningen — at der ikke nu er behov for en arbejdsmiljøuddannelse i en tid, hvor der fra mange sider — også arbejdsministeriet — tales så meget om at forbedre miljøet på arbejdspladserne.

Arbejdsminister *Johan Philipsens* svar (14. august 1974):

I undervisningsministeriets udvalg vedrørende teknologisk-samfundsvidenskabelige overbygningsuddannelser ved Roskilde universitetscenter har arbejdsministeriet ikke kunnet gå ind for, at en arbejdsmiljøuddannelse startes pr. 1. september 1974.

Herved har arbejdsministeriet ikke taget stilling til, om en sådan uddannelse bør etableres eller ej, men har ment, at det foreliggende beslutningsgrundlag er for spinkelt til at iværksætte et sådant initiativ allerede pr. 1. september 1974.

Arbejdsministeriet er med udvalgets flertal enig i, at der er behov for uddannelse i arbejdsmiljøspørgsmål. Dette fremgår allerede af, at kommissoriet for den af arbejdsministeriet nedsatte arbejdsmiljøgruppe af 1972 bl. a. indeholder følgende opgave: „Gruppen bør undersøge og overveje, om det nuværende *uddannelsesmønster* i rimeligt